

LÒ LUYỆN THANH TÂY VÀ ÂN ĐIỀN PHỤC HỒI

Kinh Thánh: Ê-sai 1:21-31

“**21** Ôi! thành trung nghĩa đã hóa ra kỹ nữ, nó vốn đầy sự chánh trực, và sự công bình ở trong nó, mà bây giờ đầy những kẻ giết người! **22** Bạc người biến thành cặn, rượu người pha lộn nước. **23** Các quan trưởng của dân người là đồ phản nghịch, làm bạn với kẻ trộm, mỗi người trong chúng đều ưa của hối lộ, đeo đuổi theo tài lợi; chẳng làm công bình cho kẻ mồ côi, vụ kiện của người góa bụa chẳng đến cùng chúng nó. **24** Vậy nên, Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân, Đấng Quyền năng của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Ôi! ta sẽ được thỏa lòng về kẻ dối định ta, và báo trả kẻ cừ thù ta! **25** Ta sẽ lại tra tay trên người, làm ta sạch hết cặn cặn người, và bỏ hết chất pha của người. **26** Ta sẽ lập lại các quan xét của người như ngày trước, các mưu sĩ của người như lúc đầu. Rồi sau người ta sẽ xưng người là thành công bình, là ấp trung nghĩa. **27** Si-ôn sẽ được chuộc bởi sự chánh trực, còn kẻ nào trở lại đó thì được chuộc bởi sự công bình. **28** Song những kẻ bạn nghịch và mắc tội sẽ cùng bị hủy diệt, còn kẻ bỏ Đức Giê-hô-va sẽ bị diệt vong. **29** Vậy các người sẽ hổ thẹn vì những cây thông mình ưa; mắc cỡ vì những vườn mình đã chọn. **30** Vì các người sẽ giống như cây thông khô lá, như vườn không nước. **31** Người mạnh sẽ như bã gai, việc làm của nó như đóm lửa; cả hai sẽ cùng nhau cháy, chẳng có ai giáp tắt.”

Gợi ý bài học Phân đoạn Ê-sai 1:21–31 phơi bày sự sa ngã nghiêm trọng của thành Giê-ru-sa-lem, đồng thời cho thấy sự phán xét và chương trình phục hồi của Đức Chúa Trời. Nội dung có thể được chia thành ba phần:

Giê-ru-sa-lem bị biến chất (c21-23): Giê-ru-sa-lem từng là thành đầy đầy sự công chính và công lý. Nhưng giờ đây, thành ấy lại bị ví như một người phụ nữ không chung thủy và trở nên nơi đầy đầy những kẻ giết người. Các nhà lãnh đạo vốn có trách nhiệm bảo vệ công lý và bênh vực người yếu thế, nhưng họ lại tham của hối lộ, chạy theo quả cáp và kết bè với kẻ trộm cướp. Không ai thật lòng lắng nghe tiếng kêu oan của trẻ mồ côi hay bảo vệ quyền lợi của người góa bụa. Đức Chúa Trời dùng hai hình ảnh để mô tả sự biến chất ấy: “Bạc người biến thành cặn, rượu người pha lộn nước.” Bạc vốn quý nhưng đã bị pha đầy tạp chất. Rượu vốn đậm đà nhưng bị pha loãng đến mức mất đi hương vị ban đầu. Cũng vậy, dân sự vẫn giữ hình thức tôn giáo bên ngoài, vẫn dâng tế lễ, nhưng đời sống bên trong đã mất đi sự thánh khiết, chân thật và công chính. Đức Chúa Trời không chỉ muốn những nghi lễ long trọng. Điều Ngài tìm kiếm là một đời sống có sự công bình, lòng thương xót và sự trung tín. Bi kịch của Giê-ru-sa-lem là họ vẫn duy trì hình thức đức tin nhưng trong thực tế lại xa cách Đức Chúa Trời, dung túng sự bất công và chạy theo lợi ích riêng.

Sự phán xét nhằm thanh tẩy và phục hồi (c24-26):

Từ câu 24, Đức Chúa Trời tuyên bố sự phán xét trên Giê-ru-sa-lem. Điều đáng chú ý là những người bị gọi là “kẻ thù” và “kẻ nghịch” không phải trước hết là các dân ngoại như A-si-ri hay Ai Cập, mà chính là dân giao ước đã phản nghịch Đức Chúa

Trời. Một dân từng được gọi là dân của Chúa giờ đây lại bị gọi là kẻ thù của Ngài. Điều đó cho thấy Đức Chúa Trời xem tội lỗi trong dân Ngài nghiêm trọng đến mức nào. Tuy nhiên, sự phán xét của Đức Chúa Trời không phải là một hành động nóng giận hay trả thù thiếu mục đích. Ngài phán: “Ta sẽ lại tra tay trên ngươi, làm ta sạch hết cái cặn ngươi, và bỏ hết chất pha của ngươi.” Đức Chúa Trời giống như người luyện kim, đưa bạc vào lửa để loại bỏ cặn bã. Lửa gây đau đớn, nhưng mục đích của nó là làm cho bạc trở nên tinh sạch. Cũng vậy, sự sửa phạt của Đức Chúa Trời không nhằm tiêu diệt dân Ngài, nhưng nhằm thanh tẩy họ khỏi tội lỗi và phục hồi đời sống đã bị biến chất. Sau khi thanh tẩy dân sự, Đức Chúa Trời hứa sẽ lập lại những quan xét và người lãnh đạo công chính. Khi ấy, Giê-ru-sa-lem sẽ lại được gọi là: “Thành công bình” và “áp trung nghĩa.” Như vậy, sự phán xét của Đức Chúa Trời không phải là dấu hiệu tình yêu của Ngài đã chấm dứt. Đó là sự sốt sắng thánh khiết của một người Cha quyết không để con cái mình tiếp tục trượt dài trong tội lỗi.

Sự cứu chuộc của người ăn năn và sự hủy diệt của kẻ phản nghịch(c27-31):

Đức Chúa Trời sẽ phục hồi công lý và sự công chính, dù quá trình ấy phải đi qua sự sửa phạt đau đớn. Những người biết ăn năn và trở lại với Ngài sẽ kinh nghiệm sự cứu chuộc. Nhưng những người cố chấp, tiếp tục phản nghịch và từ chối Đức Chúa Trời sẽ phải chịu sự hủy diệt. Dân Giu-đa đã tìm kiếm sự thịnh vượng và gia tăng tài sản qua việc thờ thần tượng dưới những cây sồi và trong các khu vườn. Họ nghĩ rằng những thần tượng ấy sẽ đem lại sức sống, sự giàu có và thành công. Nhưng kết quả hoàn toàn ngược lại. Đức Chúa Trời phán rằng họ sẽ giống như cây thông khô lá; vườn không có nước; sợi gai dễ bắt lửa. Những người kiêu ngạo, cậy vào sức riêng và công việc mình làm sẽ giống như vật liệu khô dễ cháy. Chính những việc ác của họ sẽ trở thành tia lửa thiêu đốt họ, và không ai có thể dập tắt được ngọn lửa ấy. Người rời bỏ Đức Chúa Trời để chạy theo sự sung túc của thế gian và sức mạnh của bản thân cuối cùng sẽ bị chính điều mình tin cậy hủy diệt. Ngược lại, người biết nhớ đến sự công bình của Chúa, ăn năn và trở về giữa sự sửa phạt sẽ tìm thấy hy vọng và sự phục hồi.

Kết luận: Qua phân đoạn này, chúng ta nhận biết Đức Chúa Trời là Đấng xem tội lỗi cách nghiêm túc. Ngài không làm ngơ trước sự bất công, giả dối và tôn giáo hình thức. Ngài là vị Quan Án công bình, nhất định phải xét xử tội lỗi. Nhưng đồng thời, Ngài cũng là người Cha đầy yêu thương. Ngài không dễ dàng từ bỏ dân sự mình. Ngay cả khi phải đưa họ qua “lò luyện” của sự sửa phạt, mục đích của Ngài vẫn là làm sạch, chữa lành và phục hồi. Giê-ru-sa-lem đã trở nên hỗn loạn, bại hoại và không còn biết bắt đầu sửa chữa từ đâu. Nhưng Đức Chúa Trời vẫn có thể loại bỏ những cặn bã đã ăn sâu, khôi phục công lý và khiến thành ấy trở nên trung tín một lần nữa. Ngài là Đức Chúa Trời không dung túng tội lỗi, nhưng cũng không từ bỏ tội nhân biết ăn năn. Vì vậy, dù đời sống chúng ta có đang đầy những tạp chất của tội lỗi và dường như không còn hy vọng, hãy tin cậy bàn tay thành tín của Đức Chúa Trời. Ngài vẫn có thể thanh tẩy, uốn nắn và làm cho chúng ta trở nên mới.

Bài học cho đời sống hôm nay Điều chúng ta phải đặc biệt cảnh giác là sự biến chất thuộc linh. Bi kịch của Giê-ru-sa-lem không phải là họ hoàn toàn từ bỏ tôn giáo. Bên ngoài, họ vẫn dâng tế lễ và giữ hình thức thờ phượng. Nhưng bên trong, đức tin đã bị pha loãng như rượu pha nước và trở nên ô uế như bạc lẫn cặn bã. Miệng họ nói đến công lý, nhưng tay họ nhận hối lộ. Họ nói về sự công bình, nhưng lòng lại lạnh lùng trước nỗi đau của người yếu thế. Đời sống đức tin thường bắt đầu suy yếu từ những sự thỏa hiệp nhỏ.

Câu hỏi áp dụng bài học:

1. Tôi có đang pha loãng những tiêu chuẩn của Lời Chúa để phù hợp với thế gian không? Có tội lỗi hay sự thỏa hiệp nào đang dần trở thành điều bình thường trong tôi không?
2. Tôi có giữ hình thức thờ phượng nhưng đời sống lại thiếu công chính và yêu thương không?
3. Tôi có sẵn sàng để Đức Chúa Trời sửa dạy và loại bỏ những điều không đẹp lòng Ngài không?